

Franc Brecl:

Sv. Jernej, 28.11.1999

POJDIMO K JASLICAM!

BOŽIČNA IGRA za polnočnico 1999

osebe:

Benjamin J.

Tadej M.

Suzana M.

Monika R.

/Ti so Rebernikovi/

Miran K.

Matej L.

Mateja S.

Jerneja D.

/Ti so Dolinarjevi/

1. PRIZOR NA POTI K SOSEDU

Benjamin: Kako lepo je nocoj.

Suzana: Svetle zvezde nam svetijo.

Tadej: Ali so Dolinarjevi že pripravljeni?

Monika: Če ne, jih bomo počakali. Imamo še veliko časa.

Benjamin: /potrka/

2. PRIZOR PRI DOLINARJEVIH.

Vsi Rebernikovi: Dober večer. Bog vam daj blagoslovljene praznike.

Mateja: Mi vam enako želimo: srečne, zdrave in blagoslovljene božične praznike.

Matej: Ali greste tudi vi k polnočnicam?

Dolinarjevi: Se ve, da gremo.

Mateja: Vstopite malo notri, da se pogrejete.

Jerneja: Pridite in pogledjte naše jaslice. Ves teden smo se za to pripravljali: nabirali smo mah, zelenje, kamenje, čistili ovčke in pastirčke in delali načrte za pokrajino. /stopili so k jaslicam/

Matej: Pri jaslicah je treba moliti.

Vsi: /zmolijo/ O Jezus, blagoslovi me...

Benjamin: To je bila že mala vaja za vesele večere, za naše nastope pri jaslicah.

Tadej: Skupaj s starši smo pri nas, pri Reberniku zmolili že cel veseli del Rožnega venca.

Matej: Pri nas, pri Dolinarju tudi.

Miran: In še litanije za povrh. Tu sem jaz bil glavni molilec.

Tadej: Pri nas smo tudi peli pesem Sveta noč.

Jerneja: Pri nas tudi. Glavni organizatorji smo bili mi, otroci.-
 Mateja: Mama nas je najprej pogostila z dobro pečenko, potico in keksi.
 Jerneja: Danes je bil še ata razigrane volje.
 Monika: Lepo je bilo tudi pri nas. Na koncu pred molitvijo smo pili še dišeči čaj.
 Suzana: Spodobi se, da preberemo zgodovinsko poročilo o Jezusovem rojstvu. Potem pa gremo k polnočnici. /gre po sveto pismo/ Bi mogoče ti Jerneja to prebrala.
 Jerneja: /bere Lk 2, od 1 do 14; ta evangelij se bere pri polnočnici. Lahko bi se prebralo tudi kakšno berilo, ali evangelij iz pastirske, zorne maše/
 Monika: Zapojmo še pesem Sveta noč, blažena noč, da nas bo nebeško Dete blagoslovilo in bomo postali pravi božji prijatelji.
 Vsi: /zapojo Sveta noč in gredo k polnočnicam/

3. PRIZOR: NA POTI K POLNOČNICAM.

Matej: Glejte, kako se sveti luna na nebu.
 Miran: Bog nam dela to veselje.
 Benjamin: Kako zelo nas Bog rad ima, da je hotel ležati na slamici, v mrzlih jaslicah, v gozdni votlini, v hlevčku.
 Miran: In te svetle zvezde. Na sveto noč so še veliko lepše.
 Mateja: Nocoj je ena sveta noč, najsvetejša noč v letu.
 Monika: Tudi sonce nam je naredil veliki Bog.
 Suzana: Sonce nas poleti lepo greje in daje rast našim rastlinam.
 Tadej: Toplo sonce nam pomeni, da nas Bog rad ima.
 Mateja: Tadej. Tebe Jezus nima rad, ker si močno klepetal pri verouku in še žvečilni gumi si imel v ustih.
 Tadej: Kaj me ti obsojaš. Bog me ima rad, saj sem bil včeraj pri spovedi in sem obljubil, da se bom poboljšal. Da veš, vse mi je odpustil.
 Suzana: Nocoj je en svet večer, ena sveta noč. Zato se ne smemo prepirati. Vsi se hočemo poboljšati
 Benjamin: Vsak večer bomo organizirali pri jaslicah molitve, branje iz svetega pisma in petje božičnih pesmi. In jaz bom določil, kaj bo kdo delal.
 Ste za to?
 Ostali: Smo.
 Miran: Sosedov Lojze bi lahko igral na kitaro.
 Vsi: Da.
 Monika: Tudi odrasli se nam bodo radi pridružili. K vsem sosednjim hišam bomo šli in jim delali veselje.
 Mateja: En večer bomo pri Dolinarju, drugi večer pa pri Reberniku.

Tadej: Tudi sosedovo teto Lizo bomo povabili, ona lepo moli in poje.

Miran: Tako bomo imeli vesele božične večere. Ne bo nam dolg čas in Bog nas bo še bolj rad imel.

Benjamin: Ko bomo stopili sedaj v cerkev, bomo najprej pokleknili pri jaslicah in pobožno zmolili kesanje.

Monika: Jaz bom najbolj pobožno molila.

Vsi: /gredo k jaslicam, pokleknejo in tam molijo/.